

NR 3/2026. STAN NA DZIEŃ 13 MARCA 2026 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Ustawa z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw;
- 1.2. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 16 lutego 2026 r. w sprawie przedłużenia terminów przesyłania ksiąg rachunkowych w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt ustawy z dnia 2 grudnia 2025 r. o osobistych kontach inwestycyjnych;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 23 lutego 2026 r. o systemach sztucznej inteligencji;
- 2.3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 2.4. Projekt ustawy z dnia 12 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz niektórych innych ustaw;
- 2.5. Projekt ustawy z dnia 27 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o rachunkowości;
- 2.6. Projekt ustawy z dnia 25 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawy o rachunkowości;
- 2.7. Projekt ustawy z dnia 11 marca 2026 r. o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw;
- 2.8. Projekt ustawy z dnia 6 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:
 - 3.1.1. Dane miesięczne OFE - styczeń 2026 roku;
 - 3.1.2. Biuletyn Kwartalny. Rynek OFE 4/2025;
 - 3.1.3. Informacje o rynku IKE według stanu na 31 grudnia 2025 roku;
 - 3.1.4. Informacje o rynku IKZE według stanu na 31 grudnia 2025 roku;

3.1.5. Dane kwartalne TFI - IV kwartał 2025 roku.

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych - nr 52 luty 2026.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie.

1.1. Ustawa z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw z dnia 7 listopada 2025 r. o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów

Status: Wejdzie w życie – 3 kwietnia 2026 r.

Źródło: isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20260000252

Ustawa ma na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148.

Jedną z najważniejszych zmian wprowadzonych w ramach nowelizacji jest odejście od dotychczasowej klasyfikacji podmiotów jako operatorów usług kluczowych oraz dostawców usług cyfrowych. W ich miejsce ustawodawca wprowadził nowe kategorie podmiotów objętych regulacją, tj. **podmioty kluczowe** oraz **podmioty ważne**. Zgodnie z nowymi przepisami ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa regulacją objęto łącznie 18 sektorów gospodarki, w tym m.in. sektor energetyczny, transportowy, bankowy, infrastruktury cyfrowej, usług ICT, produkcji przemysłowej, sektora chemicznego czy gospodarki wodno-kanalizacyjnej.

Obowiązki podmiotów kluczowych i ważnych

Nowelizacja ustawy wprowadza szereg obowiązków, które obejmują zarówno kwestie organizacyjne, techniczne, jak i proceduralne. Ustawodawca przewidział m.in.:

Obowiązek ustalenia statusu podmiotu i wpisu do wykazu

Pierwszym obowiązkiem wynikającym z nowych przepisów jest konieczność dokonania przez organizację analizy swojej działalności w celu ustalenia, czy spełnia ona przesłanki uznania za podmiot kluczowy lub ważny w rozumieniu ustawy. Mechanizm ten został uregulowany przede wszystkim w art. 7c Ustawy o KSC w nowym brzmieniu (dalej: „Ustawa”).

Jeżeli podmiot spełnia ustawowe kryteria, jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do wykazu podmiotów kluczowych i ważnych, który prowadzi minister właściwy do spraw informatyzacji. Wniosek składany jest w systemie teleinformatycznym i powinien zostać złożony w terminie 6 miesięcy od momentu spełnienia przesłanek uznania podmiotu za kluczowy lub ważny.

Ustawodawca przewidział również obowiązek aktualizacji danych znajdujących się w wykazie – w przypadku zmiany danych podmiot ma 14 dni na dokonanie ich aktualizacji.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na istotną zmianę dotyczącą podmiotów funkcjonujących w obszarze gospodarki cyfrowej. Zgodnie z załącznikiem nr 2 do ustawy, dostawcy internetowych platform handlowych zostali wskazani w sektorze „Infrastruktura cyfrowa”. Na mocy art. 5 ust. 2 pkt. 2 ustawy oznacza to, że podmioty te mogą zostać zakwalifikowane jako podmioty ważne, o ile spełniają co najmniej wymogi przewidziane dla średniego przedsiębiorcy.

Z perspektywy funkcjonowania platform cyfrowych może to mieć istotne znaczenie praktyczne. Włączenie dostawców internetowych platform handlowych do sektora infrastruktury cyfrowej powoduje bowiem objęcie ich szerokim katalogiem obowiązków wynikających z ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. W konsekwencji regulacja ta może w istotny sposób wpłynąć na sposób funkcjonowania platform handlowych oraz znacząco zwiększyć zakres obowiązków organizacyjnych i technicznych związanych z zapewnieniem cyberbezpieczeństwa,

Ustawa przewiduje również doprecyzowanie katalogu podmiotów infrastruktury cyfrowej poprzez dodanie nowych definicji. Po pkt 4 dodano pkt 4a-4l, w tym definicję dostawcy internetowej platformy handlowej, przez którą rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która dostarcza internetową platformę handlową, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2024 r. poz. 1796 oraz z 2025 r. poz. 1172).

Obowiązek wdrożenia systemu zarządzania cyberbezpieczeństwem

Jednym z najważniejszych obowiązków wprowadzonych przez nowelizację jest konieczność wdrożenia systemu zarządzania cyberbezpieczeństwem w systemach informacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług. Obowiązek ten wynika z art. 8 Ustawy.

System zarządzania cyberbezpieczeństwem powinien obejmować kompleksowy zestaw środków organizacyjnych i technicznych służących ograniczeniu ryzyka cyberzagrożeń. W szczególności powinien on uwzględniać proces szacowania i zarządzania ryzykiem cyberbezpieczeństwa, procedury obsługi incydentów, środki zapewniające ciągłość działania systemów informacyjnych oraz mechanizmy kontroli dostępu do systemów informatycznych. Istotnym elementem systemu jest także monitorowanie podatności systemów informacyjnych oraz zarządzanie aktualizacjami bezpieczeństwa.

Nowelizacja wprowadza również obowiązek stosowania odpowiednich środków kryptograficznych oraz wdrożenia procedur reagowania kryzysowego. Jednocześnie środki te powinny być dostosowane do skali działalności organizacji, charakteru świadczonych usług oraz poziomu ryzyka cyberbezpieczeństwa.

Szczególnie istotnym elementem systemu zarządzania cyberbezpieczeństwem jest także zarządzanie bezpieczeństwem łańcucha dostaw ICT, które obejmuje ocenę bezpieczeństwa dostawców technologii oraz analizę ryzyka związanego z wykorzystywanym oprogramowaniem i infrastrukturą informatyczną.

Obowiązek zgłaszania incydentów cyberbezpieczeństwa

Nowelizacja ustawy wprowadza również szczegółowy system raportowania incydentów cyberbezpieczeństwa. Podmioty objęte regulacją są zobowiązane do zgłaszania poważnych incydentów do właściwego zespołu reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego (CSIRT).

System raportowania ma charakter wieloetapowy. Pierwszym etapem jest przekazanie tzw. wczesnego ostrzeżenia, które należy zgłosić w terminie 24 godzin od wykrycia incydu. Następnie w terminie 72 godzin podmiot zobowiązany jest do przekazania właściwego zgłoszenia incydu. Ostatnim etapem jest sporządzenie raportu końcowego, który przygotowywany jest po zakończeniu obsługi incydu. (art. 11 i nast. Ustawy)

Raport końcowy powinien zawierać szczegółowy opis zdarzenia, jego przyczyny, ocenę wpływu incydu na funkcjonowanie organizacji oraz informacje dotyczące zastosowanych środków naprawczych.

Obowiązek prowadzenia dokumentacji cyberbezpieczeństwa

Nowelizacja wprowadza również obowiązek prowadzenia rozbudowanej dokumentacji dotyczącej cyberbezpieczeństwa systemów informacyjnych. Obowiązek ten wynika z art. 10 Ustawy.

Podmioty objęte regulacją są zobowiązane do opracowania oraz utrzymywania dokumentacji obejmującej m.in. dokumentację systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji, dokumentację infrastruktury informatycznej, dokumentację techniczną systemów informacyjnych, a także plany ciągłości działania oraz procedury reagowania na incydenty.

Dokumentacja ta musi być na bieżąco aktualizowana oraz odpowiednio zabezpieczona przed dostępem osób nieuprawnionych. Ponadto ustawa przewiduje obowiązek jej przechowywania przez określony w przepisach okres oraz odpowiednie udokumentowanie jej zniszczenia.

Obowiązek wyznaczenia osób odpowiedzialnych za cyberbezpieczeństwo

Zgodnie z przepisami ustawy podmiot kluczowy lub ważny jest zobowiązany do wyznaczenia co najmniej dwóch osób odpowiedzialnych za kontakt z organami krajowego systemu cyberbezpieczeństwa. Dane tych osób muszą zostać przekazane do wykazu prowadzonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Rozwiązanie to ma na celu usprawnienie komunikacji pomiędzy podmiotami objętymi regulacją a organami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie krajowego systemu cyberbezpieczeństwa. (art. 9 Ustawy)

Obowiązek utworzenia struktury organizacyjnej odpowiedzialnej za cyberbezpieczeństwo

Nowelizacja przewiduje również konieczność organizacyjnego wyodrębnienia funkcji cyberbezpieczeństwa w strukturze podmiotu. Oznacza to, że organizacja objęta regulacją powinna utworzyć wewnętrzną jednostkę odpowiedzialną za kwestie cyberbezpieczeństwa lub powierzyć realizację tych zadań wyspecjalizowanemu podmiotowi zewnętrznemu świadczącemu usługi w tym zakresie. (art. 14 Ustawy)

Obowiązek przeprowadzania audytów cyberbezpieczeństwa

Kolejnym istotnym obowiązkiem jest konieczność przeprowadzania regularnych audytów bezpieczeństwa systemów informacyjnych. Podmioty kluczowe są zobowiązane do przeprowadzania takiego audytu co najmniej raz na trzy lata. Audyt musi zostać przeprowadzony przez niezależny podmiot audytowy, a jego wyniki powinny zostać przekazane właściwemu organowi nadzorcemu. (art. 15 Ustawy)

Odpowiedzialność kierownictwa i obowiązek szkoleń

Nowelizacja wprowadza również wyraźne przypisanie odpowiedzialności za cyberbezpieczeństwo kierownictwu organizacji. Kierownik podmiotu odpowiada za wdrożenie systemu zarządzania cyberbezpieczeństwem oraz nadzór nad jego funkcjonowaniem. (art. 8c Ustawy)

Jednocześnie ustawodawca wprowadził obowiązek regularnego podnoszenia kompetencji kadry zarządzającej w tym zakresie. Osoby pełniące funkcje kierownicze w podmiotach objętych regulacją są zobowiązane do uczestnictwa w szkoleniach z zakresu cyberbezpieczeństwa co najmniej raz w roku. (art. 8e i nast. Ustawy)

Polecenia zabezpieczające i dostawcy wysokiego ryzyka

Nowelizacja rozszerza również kompetencje organów nadzorczych. Minister właściwy do spraw informatyzacji może wydawać tzw. polecenia zabezpieczające, które mogą dotyczyć m.in. zmiany konfiguracji systemów informacyjnych, wdrożenia określonych środków bezpieczeństwa lub zakazu korzystania z określonych technologii.

Ustawa wprowadza także mechanizm identyfikacji dostawców wysokiego ryzyka (DWR). W przypadku uznania danego dostawcy technologii za dostawcę wysokiego ryzyka podmioty korzystające z jego produktów lub usług mogą zostać zobowiązane do ograniczenia ich stosowania, a w niektórych przypadkach także do całkowitego usunięcia ich z infrastruktury informatycznej w określonym terminie. (art. 67b i nast. Ustawy)

Sankcje za naruszenie przepisów

Nowelizacja przewiduje również istotne zwiększenie sankcji administracyjnych za naruszenie obowiązków wynikających z ustawy. Maksymalna kara administracyjna może wynosić do 10 mln euro albo do 2% całkowitego rocznego obrotu przedsiębiorstwa, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa. (art. 73 i nast. Ustawy)

Ustawa wprowadza ramy prawne dla rozwoju CSIRT sektorowych, które mają wspierać podmioty w reagowaniu na incydenty w danym sektorze gospodarki. Dotychczas funkcjonowały jedynie dwa takie zespoły (w sektorze finansowym i ochrony zdrowia), natomiast nowelizacja zakłada ich dalsze tworzenie. Wprowadzono także Krajowy Plan reagowania na incydenty i sytuacje kryzysowe w cyberbezpieczeństwie na dużą skalę.

Ustawa została podpisana i wejdzie w życie, jednak została jednocześnie skierowana przez Prezydenta RP do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o kontrolę następczą. Oznacza to, że

w przyszłości TK może zakwestionować niektóre jej przepisy, co w konsekwencji może prowadzić do ich uchylecia lub konieczności zmiany przez ustawodawcę.

1.2. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 16 lutego 2026 r. w sprawie przedłużenia terminów przesyłania ksiąg rachunkowych w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

Status: Weszło w życie – 20 lutego 2026 r.

Źródło: isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20260000188

Rozporządzenie wprowadza czasowe wydłużenie terminów przekazywania ksiąg rachunkowych w formie elektronicznej do organów podatkowych przez podatników objętych obowiązkiem raportowania wynikającym z ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 9 ust. 1c i 1e ustawy o CIT, podatnicy prowadzący księgi rachunkowe oraz spółki niebędące osobami prawnymi prowadzące takie księgi są zobowiązani do przekazywania ich właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Dotychczas księgi należało przekazywać w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania CIT, czyli co do zasady do końca trzeciego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego.

Nowe rozporządzenie wydłuża ten termin do końca siódmego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego lub roku obrotowego. W praktyce oznacza to przesunięcie obowiązku przekazania ksiąg rachunkowych o cztery miesiące.

Rozporządzenie wprowadza również zmianę w odniesieniu do terminu wynikającego z art. 66 ust. 3 ustawy z 29 października 2021 r. zmieniającej przepisy o podatkach dochodowych, który określa harmonogram pierwszego przekazywania ksiąg rachunkowych przez określone grupy podatników. W przypadku gdy rok podatkowy lub obrotowy zakończył się przed 31 grudnia 2025 r., księgi – zgodnie z wcześniejszymi przepisami – należało przekazać do końca marca 2026 r. Rozporządzenie przedłuża ten termin do 31 lipca 2026 r.

Regulacja obejmuje księgi rachunkowe za rok podatkowy lub obrotowy rozpoczynający się po 31 grudnia 2024 r. i kończący się przed 1 kwietnia 2026 r. Oznacza to, że przedłużenie terminu dotyczy przede wszystkim podmiotów, które jako pierwsze zostaną objęte obowiązkiem elektronicznego przekazywania ksiąg rachunkowych w ramach wdrażania nowych struktur raportowania do administracji skarbowej.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1. Projekt ustawy z dnia 2 grudnia 2025 r. o osobistych kontach inwestycyjnych

Status: Opiniowanie – 11 marca 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12404855

Projekt wprowadza do polskiego systemu prawnego nowy, dobrowolny rachunek inwestycyjny dla osób fizycznych. OKI będzie rachunkiem indywidualnym – aktywa może gromadzić wyłącznie jedna osoba fizyczna, która ukończyła 18 lat. Projekt dopuszcza możliwość posiadania więcej niż jednego OKI.

OKI jest specjalnym rachunkiem inwestycyjnym, na którym mogą być gromadzone różne aktywa finansowe. Zgodnie z projektem ustawy na OKI mogą być gromadzone następujące aktywa:

- środki pieniężne na rachunku bankowym,
- środki pieniężne na rachunku pieniężnym w firmie inwestycyjnej,
- skarbowe obligacje oszczędnościowe,
- jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych,
- jednostki uczestnictwa ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych,
- jednostki rozrachunkowe dobrowolnych funduszy emerytalnych,
- papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym,
- instrumenty finansowe notowane w alternatywnych systemach obrotu.

System opodatkowania aktywów zgromadzonych na OKI

Najważniejszą zmianą jest odejście od opodatkowania dochodów kapitałowych (tzw. podatku Belki). Dochody z aktywów zgromadzonych na OKI nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem PIT. Zamiast tego wprowadzony zostanie **podatek od wartości aktywów zgromadzonych na koncie inwestycyjnym**.

Podstawą opodatkowania będzie **średnia wartość aktywów zgromadzonych na wszystkich OKI podatnika w danym roku podatkowym**, ustalana na podstawie dziennych wycen aktywów. Do podstawy opodatkowania wliczane będą także wpłaty dokonywane na konto.

Oznacza to, że podatek będzie naliczany od wartości portfela inwestycyjnego, a nie od zysków osiąganych przy sprzedaży poszczególnych instrumentów finansowych. Co istotne, opodatkowanie może wystąpić również w sytuacji, gdy inwestor poniesie stratę na inwestycjach.

Obowiązki instytucji finansowych

Projekt ustawy zakłada, że osobiste konta inwestycyjne będą mogły być prowadzone przez instytucje finansowe działające na rynku kapitałowym i bankowym.

Do podmiotów tych należą w szczególności:

- banki,
- firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską,
- towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
- zakłady ubezpieczeń oferujące produkty powiązane z funduszami kapitałowymi.

Instytucje te będą odpowiedzialne za prowadzenie rachunków inwestycyjnych, obsługę transakcji oraz realizację obowiązków informacyjnych wobec organów państwa. Instytucje prowadzące OKI będą objęte **nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego**.

Wprowadzenie OKI będzie wiązało się z szeregiem nowych obowiązków dla instytucji finansowych prowadzących takie konta. Do najważniejszych obowiązków należeć będą:

1. prowadzenie rachunku OKI

Podmioty prowadzące konto będą zobowiązane do:

- prowadzenia ewidencji aktywów zgromadzonych na rachunku inwestycyjnym,
- dokonywania codziennej wyceny aktywów,
- przekazywania inwestorowi **miesięcznej informacji o wartości aktywów na OKI**,
- realizacji wypłat transferowych między instytucjami finansowymi.

2. identyfikacja właściciela konta

Instytucje finansowe będą zobowiązane do:

- identyfikacji osoby fizycznej będącej właścicielem konta,
- weryfikacji jej danych podatkowych.

3. obowiązki raportowe

Podmioty prowadzące konto będą zobowiązane do przekazywania informacji do:

- organów podatkowych,
- organów nadzoru nad rynkiem finansowym.

Informacje te będą dotyczyć m.in.:

- wartości aktywów zgromadzonych na koncie,
- transakcji realizowanych w ramach konta,
- danych identyfikujących właściciela konta.

4. pobór i rozliczanie podatku

Instytucje prowadzące konto będą odpowiedzialne za:

- ustalanie podstawy opodatkowania,
- pobór podatku od wartości aktywów,
- przekazywanie podatku do organów podatkowych.

Obowiązki inwestora

Inwestor korzystający z OKI będzie zobowiązany m.in. do:

- zawarcia umowy o prowadzenie OKI z instytucją finansową,
- składania rocznego zeznania podatkowego dotyczącego podatku od wartości aktywów,
- rozliczenia podatku w terminie od **15 marca do 31 maja roku następującego po roku podatkowym**.

Zeznanie będzie składane wyłącznie elektronicznie poprzez **e-Urząd Skarbowy**.

Planowane wejście ustawy w życie z dniem 1 lipca 2026 r.

2.2. Projekt ustawy z dnia 23 lutego 2026 r. o systemach sztucznej inteligencji

Status: Komisja Prawnicza – 24 lutego 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12390551/katalog/13087937#13087937

Projekt ustawy ma na celu wprowadzenie do krajowego porządku prawnego regulacji służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca

2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji).

Zgodnie z art. 1 projektu ustawy, regulacja określa w szczególności:

- organizację systemu nadzoru nad systemami sztucznej inteligencji w Polsce,
- zasady prowadzenia postępowań w sprawie naruszenia przepisów AI Act,
- tryb zgłaszania poważnych incydentów związanych z działaniem systemów AI,
- kompetencje organów właściwych w zakresie nadzoru nad sztuczną inteligencją.

Jednym z kluczowych elementów projektu jest ustanowienie krajowego systemu nadzoru nad wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji. Organ właściwy do wykonywania zadań nadzorczych będzie odpowiedzialny w szczególności za:

- monitorowanie stosowania przepisów AI Act,
- prowadzenie kontroli podmiotów wykorzystujących systemy AI,
- prowadzenie postępowań w sprawie naruszenia przepisów,
- współpracę z organami nadzorczymi innych państw UE.

Jednym z najważniejszych obowiązków jest wprowadzenie systemu zgłaszania poważnych incydentów związanych z działaniem systemów sztucznej inteligencji.

Na podstawie **art. 1 pkt 4 projektu ustawy** podmioty objęte zakresem regulacji będą zobowiązane do zgłaszania organowi nadzorczemu zdarzeń, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa lub praw osób. Obowiązek ten dotyczy w szczególności sytuacji, w których system AI:

- powoduje poważne szkody dla użytkowników,
- generuje błędne decyzje o istotnych skutkach,
- prowadzi do naruszenia praw podstawowych.

Projekt ustawy wprowadza również obowiązek współpracy z organem nadzorczym w zakresie nadzoru nad stosowaniem systemów AI.

Zgodnie z **art. 9 projektu ustawy** organ nadzorczy będzie sprawował kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących sztucznej inteligencji. Podmioty objęte regulacją będą zobowiązane do przekazywania informacji dotyczących stosowanych systemów AI oraz do umożliwienia przeprowadzenia czynności kontrolnych.

Projekt przewiduje szerokie uprawnienia kontrolne organu nadzoru. Na podstawie **art. 32 projektu ustawy** organ nadzorczy będzie mógł przeprowadzać kontrole podmiotów wykorzystujących systemy sztucznej inteligencji w celu sprawdzenia zgodności ich działania z przepisami AI Act.

Kontrola może być przeprowadzona:

- w ramach planu kontroli,
- na podstawie uzyskanych informacji,
- w związku z podejrzeniem naruszenia przepisów.

W toku kontroli podmioty objęte regulacją będą zobowiązane do udostępniania organowi nadzorcemu informacji i dokumentów dotyczących funkcjonowania systemów AI.

Zgodnie z **art. 36 projektu ustawy** kontrolujący mogą żądać:

- udostępnienia dokumentów i materiałów,
- udostępnienia systemów informatycznych,
- przekazania korespondencji elektronicznej,
- udostępnienia nośników danych,
- udzielenia wyjaśnień dotyczących działania systemów AI.

Brak współpracy z organem nadzorczym może prowadzić do wszczęcia postępowania administracyjnego.

Projekt ustawy przewiduje również procedury dotyczące prowadzenia postępowań w przypadku naruszenia przepisów dotyczących sztucznej inteligencji.

Na podstawie **art. 1 pkt 2 projektu ustawy** regulacja określa tryb prowadzenia postępowań w sprawie naruszenia przepisów AI Act. Postępowanie takie może obejmować:

- analizę dokumentacji technicznej systemu AI,
- przeprowadzenie kontroli,
- gromadzenie dowodów dotyczących sposobu działania systemu.

Projekt ustawy reguluje także kwestie przetwarzania danych w ramach postępowań prowadzonych przez organ nadzorczy. Zgodnie z **art. 25 projektu ustawy** dane osobowe przetwarzane w toku postępowań mogą być przechowywane przez okres do **10 lat od zakończenia postępowania**. Organ nadzorczy jest zobowiązany do okresowej weryfikacji zasadności dalszego przetwarzania tych danych.

Projekt przewiduje możliwość uzyskania interpretacji dotyczących stosowania przepisów regulujących sztuczną inteligencję. Na podstawie **art. 12 projektu ustawy** podmioty objęte

regulacją mogą wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o wydanie **opinii dotyczącej stosowania przepisów w konkretnej sprawie**. Rozwiązanie to ma ułatwić przedsiębiorcom stosowanie nowych regulacji oraz ograniczyć ryzyko naruszenia przepisów.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

2.3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi

Status: Publikacja założeń na stronie KPRM – 10 marca 2026 r.

Źródło: www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-funduszach-inwestycyjnych-i-zarzadzaniu-alternatywnymi-funduszami-inwestycyjnymi9

Trwają prace nad projektem zmian w przepisach dotyczących niepublicznych funduszy inwestycyjnych zamkniętych (FIZ). Celem proponowanej regulacji jest ograniczenie nadmiernych wymogów dotyczących minimalnej wartości certyfikatu inwestycyjnego.

Obowiązujące przepisy przewidują, że minimalna jednostkowa wartość certyfikatu inwestycyjnego niepublicznego FIZ musi wynosić równowartość w złotych 40 000 euro. W praktyce oznacza to, że każda kolejna inwestycja lub zwiększenie zaangażowania w funduszu wiąże się z koniecznością wydatkowania wielokrotności tej kwoty. Rozwiązanie to, choć miało na celu ochronę inwestorów detalicznych, w praktyce ogranicza możliwość stopniowego zwiększania lub zmniejszania inwestycji oraz utrudnia zarządzanie portfelem, w tym jego rebalancing. W konsekwencji inwestycje w niepubliczne FIZ często stają się mało elastyczne, a po dokonaniu pierwszej inwestycji środki pozostają w praktyce „zamrożone”.

Projekt przewiduje zniesienie obowiązku utrzymywania minimalnej ceny emisyjnej pierwszej emisji certyfikatu na poziomie 40 000 euro oraz rezygnację z zakazu podziału certyfikatów inwestycyjnych prowadzącego do spadku ich wartości poniżej tego progu. Dzięki temu inwestorzy będą mogli zwiększać lub zmniejszać swoje zaangażowanie w funduszu w mniejszych kwotach – odpowiadających wartości pojedynczego certyfikatu, a nie wielokrotności obecnego limitu.

Jednocześnie projekt zakłada utrzymanie minimalnego progu wejścia dla inwestorów będących osobami fizycznymi. Aby zostać uczestnikiem niepublicznego FIZ, pierwsza inwestycja nadal będzie musiała wynosić co najmniej równowartość 40 000 euro. Różnica polega jednak na tym, że za tę kwotę inwestor będzie mógł nabyć więcej niż jeden certyfikat inwestycyjny, których jednostkowa wartość może być niższa niż dotychczasowy próg.

Dodatkowo projekt przewiduje wprowadzenie wymogu uzyskania zgody funduszu na zbycie certyfikatów inwestycyjnych na rynku wtórnym na rzecz osoby fizycznej lub przez osobę fizyczną. Rozwiązanie to ma umożliwić funduszowi kontrolę nad strukturą uczestników oraz ograniczyć ryzyko obejmowania certyfikatów przez osoby nieposiadające odpowiedniego doświadczenia inwestycyjnego lub zdolności finansowej.

2.4. Projekt ustawy z dnia 12 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz niektórych innych ustaw

Status: Opiniowanie – 9 marca 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12406150/katalog/13180364#13180364

Obecnie obowiązujące przepisy nakładają na uczestników postępowań prowadzonych przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) obowiązek uiszczenia ustawowo określonych opłat – co do zasady – w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zgody czy też dokonania innej czynności urzędowej.

W praktyce część wniosków składanych do UKNF jest niepoprawna i wymaga podejmowania przez UKNF szeregu czynności, co wpływa negatywnie na długość prowadzonych postępowań. Zjawisku temu sprzyja obecny system, w którym opłaty są wnoszone dopiero po rozstrzygnięciu sprawy, w związku z czym nawet złożenie wadliwego wniosku inicjuje postępowanie. Ponadto, obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują pobierania opłaty z tytułu złożenia zawiadomienia o zamiarze nabycia lub objęcia znacznego pakietu akcji w domu maklerskim oraz towarzystwie funduszy inwestycyjnych (TFI).

Projektowana ustawa zmienia moment uiszczenia opłat w zakresie zezwoleń, zgód oraz wpisu do rejestru. Opłata będzie pobierana ex ante, a nie ex post, w związku z czym opłacie będzie podlegał już wniosek składany przez podmioty (dowód uiszczenia opłaty będzie – co do zasady – dołączany do wniosku). Proponuje się wprowadzenie opłaty za czynności związane z rozpatrywaniem przez UKNF zawiadomień o zamiarze nabycia lub objęcia akcji domu maklerskiego oraz TFI w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro. Wysokość opłaty w odniesieniu do TFI odpowiada obecnie obowiązującej opłacie za udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności TFI.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.5. Projekt ustawy z dnia 27 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o rachunkowości

Status: Ustawa podpisana przez Prezydenta – 11 marca 2026 r.

Źródło:

www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=77789B8899C940443C1258DA90050BF0B

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zakresie obowiązków sporządzania sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju (ESG). Celem projektu jest wdrożenie do prawa krajowego opcji przewidzianej w art. 3 dyrektywy 2026/470 zmieniającej dyrektywę 2022/2464 (CSRD), umożliwiającej państwom członkowskim czasowe zwolnienie części jednostek z obowiązku raportowania ESG.

Zmiana polega na dodaniu do ustawy o rachunkowości nowego art. 84a oraz odpowiedniej modyfikacji przepisów rozdziału 11, obejmujących regulacje o charakterze epizodycznym. Nowy

przepis wprowadza czasowe zwolnienie z obowiązków określonych w art. 49 ust. 3b ustawy (dotyczącego sporządzania sprawozdania zrównoważonego rozwoju), przepisów rozdziału 6c ustawy (regulujących szczegółowo raportowanie ESG) oraz w odniesieniu do grup kapitałowych – art. 55 ust. 2a w zakresie sporządzania skonsolidowanego sprawozdania z działalności obejmującego informacje o zrównoważonym rozwoju.

Zmiana polega na wprowadzeniu czasowego zwolnienia z obowiązku raportowania zrównoważonego rozwoju dla określonych jednostek w latach obrotowych rozpoczynających się w okresie od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r.

Zwolnienie obejmuje:

1) Jednostki indywidualne

Jeżeli w danym roku obrotowym oraz w roku poprzednim nie przekroczyły:

- 1000 pracowników (średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty),
- 1 900 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów.

2) Jednostki dominujące grup kapitałowych

Jeżeli na poziomie grupy (zgodnie z zasadami konsolidacji określonymi w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy):

- nie przekroczono 1000 pracowników, lub
- przychody netto nie przekroczyły:
 - 1 900 000 000 zł po wyłączeniach konsolidacyjnych, **lub**
 - 2 280 000 000 zł przed wyłączeniami konsolidacyjnymi.
 -

Projektowana zmiana nie uchyla obowiązku raportowania zrównoważonego rozwoju jako takiego ani nie modyfikuje zakresu danych wymaganych przez CSRD. Ma ona charakter przejściowy i dotyczy wyłącznie wskazanego okresu.

W praktyce oznacza to konieczność przeprowadzenia przez jednostki analizy poziomu zatrudnienia i przychodów zarówno w ujęciu jednostkowym, jak i – w przypadku grup kapitałowych – w ujęciu skonsolidowanym, w celu ustalenia, czy spełnione są przesłanki zwolnienia.

Planowane wejście ustawy w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

2.6. Projekt ustawy z dnia 25 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawy o rachunkowości

Status: Skierowano do I czytania – 26 luty 2026 r.

Źródło: www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2292

Projekt ma charakter deregulacyjny i jego głównym celem jest zniesienie tzw. „białej listy” usług dozwolonych, które firmy audytorskie mogą świadczyć na rzecz badanych przez siebie jednostek zainteresowania publicznego (JZP). Obecnie polska ustawa zawiera dodatkowe – wykraczające

poza prawo unijne – ograniczenia w zakresie usług, jakie firma audytorska może świadczyć na rzecz badanej JZP. Lista ta ma charakter zamknięty (tzw. „biała lista”).

Projekt przewiduje uchylenie art. 136 ustawy o biegłych rewidentach, co oznacza odejście od krajowego katalogu usług dozwolonych i bezpośrednie stosowanie przepisów rozporządzenia UE 537/2014 (tzw. „czarna lista” usług zakazanych).

W praktyce oznacza to, że:

- firma audytorska będzie mogła świadczyć na rzecz badanej JZP wszystkie usługi, które nie są wprost zakazane w rozporządzeniu UE,
- nadal zakazane pozostaną art. usługi podatkowe, prowadzenie ksiąg rachunkowych, udział w zarządzaniu czy wykonywanie funkcji audytu wewnętrznego.

Jednocześnie projekt wprowadza zmiany w ustawie o rachunkowości będące konsekwencją uchylenia art. 136.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.7. Projekt ustawy z dnia 11 marca 2026 r. o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw

Status: Senat przyjął ustawę bez poprawek – 12 marca 2026 r.

Źródło:

www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=9163898210C313CAC1258DA400442603

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw znacząco rozszerza kompetencje Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie przeciwdziałania nieprawidłowemu zastępowaniu umów o pracę umowami cywilnoprawnymi. Jedną z kluczowych zmian jest przyznanie inspektorom pracy nowych instrumentów prawnych pozwalających na bardziej bezpośrednie reagowanie w sytuacji, gdy wykonywana praca spełnia przesłanki stosunku pracy.

W pierwszej kolejności projekt przewiduje zmianę **art. 10 ust. 1 pkt 11** ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, polegającą na doprecyzowaniu uprawnień inspektorów pracy do wytaczania powództw na rzecz obywateli w sprawach o ustalenie istnienia lub treści stosunku pracy, a także do wstępowania – za zgodą powoda – do toczącego się postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium. Rozwiązanie to wzmacnia rolę Państwowej Inspekcji Pracy w postępowaniach dotyczących ustalenia stosunku pracy, umożliwiając jej bardziej aktywny udział w ochronie praw pracowników.

Istotną nowością jest również wprowadzenie do ustawy **art. 11 ust. 1 pkt 7a**, który przewiduje, że inspektor pracy będzie uprawniony do stwierdzania – w drodze decyzji – istnienia stosunku pracy w sytuacji, gdy zawarto umowę cywilnoprawną lub gdy osoba faktycznie świadczy pracę za wynagrodzeniem w warunkach odpowiadających przesłankom stosunku pracy określonym w art. 22 § 1 Kodeksu pracy.

Projekt przewiduje jednak określoną sekwencję działań organu. Zgodnie z nowym **art. 11 ust. 2** ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, przed wydaniem decyzji inspektor pracy będzie mógł wydać **polecenie usunięcia naruszeń**, jeżeli w toku kontroli zostanie stwierdzone, że:

- zawarto umowę cywilnoprawną w sytuacji, gdy faktycznie wykonywana praca spełnia cechy stosunku pracy, lub
- osoba faktycznie świadczy pracę za wynagrodzeniem w warunkach właściwych dla stosunku pracy, mimo braku zawarcia umowy o pracę.

Dopiero w przypadku niewykonania takiego polecenia inspektor pracy będzie mógł wydać decyzję stwierdzającą istnienie stosunku pracy. Mechanizm ten oznacza, że w pierwszej kolejności organ będzie wzywał podmiot zatrudniający do usunięcia nieprawidłowości, a dopiero w dalszej kolejności – w razie braku reakcji – będzie mógł samodzielnie rozstrzygnąć o charakterze stosunku prawnego.

Decyzja stwierdzająca istnienie stosunku pracy będzie określała podstawowe elementy tego stosunku, takie jak strony umowy, rodzaj pracy, miejsce jej wykonywania, wymiar czasu pracy czy wysokość wynagrodzenia. Zakres tych elementów został wskazany w art. 34 ust. 2b ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy.

W przypadku gdy materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli nie pozwoli na jednoznaczne ustalenie niektórych elementów stosunku pracy, ustawodawca przewidział rozwiązanie domyślne. Zgodnie z art. 34 ust. 2e ustawy, w takiej sytuacji przyjmuje się m.in.:

- zawarcie umowy na czas nieokreślony,
- wykonywanie pracy w pełnym wymiarze czasu pracy,
- wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Projekt przewiduje również, że datą zawarcia umowy o pracę będzie data wydania decyzji stwierdzającej istnienie stosunku pracy, chyba że w określonych przypadkach – np. w razie wcześniejszego zaprzestania świadczenia pracy – ustawa przewiduje inną datę wynikającą z przebiegu kontroli.

Decyzja taka będzie wywoływać skutki prawne właściwe dla stosunku pracy nie tylko na gruncie prawa pracy, ale również na gruncie prawa podatkowego, systemu ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowych wpłat na fundusze publiczne, poczynwszy od dnia jej wydania.

Od decyzji inspektora pracy będzie przysługiwać odwołanie do sądu pracy, a sama decyzja stanie się wykonalna z dniem upływu terminu do wniesienia odwołania lub z dniem uprawomocnienia się orzeczenia sądu.

Projekt przewiduje także wprowadzenie nowej instytucji w postaci interpretacji indywidualnych wydawanych przez Głównego Inspektora Pracy. Zgodnie z art. 14b ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, podmiot zatrudniający będzie mógł wystąpić z wnioskiem o interpretację dotyczącą tego, czy określony stosunek prawny stanowi stosunek pracy w rozumieniu art. 22 § 1 Kodeksu pracy. Interpretacja taka ma na celu zwiększenie pewności prawnej po stronie przedsiębiorców w sytuacjach wątpliwych co do kwalifikacji danego stosunku prawnego.

Jednocześnie projekt wskazuje, że wydanie interpretacji indywidualnej nie wyłącza możliwości dokonania przez organy Państwowej Inspekcji Pracy oceny rzeczywistego charakteru stosunku prawnego w toku kontroli, jeżeli ustalony w jej trakcie stan faktyczny będzie różnił się od okoliczności przedstawionych we wniosku o interpretację.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

2.8. Projekt ustawy z dnia 6 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw

Status: Opiniowanie – 6 lutego 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12406906

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji oraz w Prawie komunikacji elektronicznej. Celem projektu jest stworzenie w polskim porządku prawnym szczególnej procedury wydawania nakazów dotyczących nielegalnych treści w internecie, w związku z Rozporządzeniem (UE) 2022/2065 (akt o usługach cyfrowych – DSA).

Kluczową zmianą jest dodanie do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną nowego rozdziału 2a, który reguluje:

- nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom (polegające na uniemożliwieniu dostępu do treści),
- nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu (czyli przywrócenie treści usuniętej błędnie).

Projekt przewiduje możliwość złożenia wniosku o wydanie nakazu przez:

- prokuratora,
- Policję,
- organ Krajowej Administracji Skarbowej,
- uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych,
- usługobiorcę,
- Straż Graniczną (w zakresie przestępstwa handlu ludźmi – art. 189a k.k.).

Projekt enumeratywnie wskazuje katalog przestępstw, których może dotyczyć wniosek o nakaz. Obejmuje on art.:

- groźby karalne, nawoływanie do nienawiści,
- propagowanie totalitaryzmu,
- przestępstwa seksualne wobec małoletnich (grooming, pornografia dziecięca),
- rozpowszechnianie wizerunku bez zgody,
- handel ludźmi,
- oszustwa (w tym phishing i oszustwa komputerowe),
- naruszenia praw autorskich,
- obrót towarami z podrobionymi znakami towarowymi,
- nielegalną sprzedaż wyrobów tytoniowych,
- wybrane przestępstwa skarbowe.

Katalog został skonstruowany w oparciu o trzy kryteria: przestępstwo musi mieć charakter internetowy, być związane z rozpowszechnianiem treści oraz jego zablokowanie nie może naruszać istotnie dyskursu obywatelskiego

Organami właściwymi do rozpatrzenia wniosków są:

- Przewodniczący KRRiT – w zakresie treści na platformach udostępniania wideo,
- Prezes UKE – w zakresie pozostałych treści.

Organ może:

1. nakazać uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści,
2. nakazać usunięcie ograniczeń nałożonych przez dostawcę hostingu,
3. odmówić wydania nakazu blokady,

4. odmówić nakazania przywrócenia treści.

Decyzje są publikowane na stronie organu (z wyłączeniem informacji prawnie chronionych).

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane miesięczne OFE - styczeń 2026 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są Dane miesięczne OFE za styczeń 2026 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97072&p_id=18

3.1.2. Biuletyn Kwartalny. Rynek OFE 4/2025

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępny jest Biuletyn Kwartalny. Rynek OFE 4/2025.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97202&p_id=18

3.1.3. Informacje o rynku IKE według stanu na 31 grudnia 2025 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są Informacje o rynku IKE według stanu na 31 grudnia 2025 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97203&p_id=18

3.1.4. Informacje o rynku IKZE według stanu na 31 grudnia 2025 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są Informacje o rynku IKZE według stanu na 31 grudnia 2025 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97199&p_id=18

3.1.5. Dane kwartalne TFI - IV kwartał 2025 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są Dane kwartalne TFI - IV kwartał 2025 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/?articleId=97137&p_id=18

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych

W serwisie internetowym PFR Portal PPK dostępny jest Biuletyn Pracowniczych Planów Kapitałowych za luty 2026 r.

Źródło: www.mojeppk.pl/pliki/repozytorium-plikow/materialy-do-pobrania/pdf/Biuletyn-PPK-02-2026_-52-_17022026--1-.pdf

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
